



Fakta

Navn: Harry Knudsen
Útbúgving: Námsfrøðingur 2007
Aldur: 38 ár
Kona: Nanna Hentze Knudsen
Børn: Benjamin 14 ár, Teitur 8 ár, Emma Charlotta 4 ár
Arbeiði: Runavíkar kommunuskúli

Harry Knudsen úttan fyri arbeiðspláss sitt, Runavíkar kommunuskúla

Mynd: Grækaris Djurhuus Magnussen

Harry Knudsen er sannførdur um, at tað hevur stóran týdning at inkludera børn við menningartarni í vanliga samfelagið. Og royndirnar hjá serliga toyminum í Runavíkar skúla eru góð prógv.

"Fyrstu tíðina dugdu næmingarnir við serliga tørvinum illa at vera millum hinar næmingarnar. Men so tekur tú teg aftur. Og so leggur tú á aftur. Spakuliga, men trygt nærkast næmingarnir. Og tað er her, at speglingin er so týðningarmikil. Eitt er, hvat vit sum serfrøðingar kunnu læra teir, men bestu lærana fáa teir við at spegla sær í hinum næmingunum. Sum frálíður vita tey, at soleiðis og soleiðis bera hini seg ikki at. Og kanska gera vit okkurt skeið. Tey læra av hinum. Nú vita tey, hvussu tey skulu bera seg at millum hinar næmingarnar. Og í dag eru tey ein fullkomin partur av flokkinum," vísir Harry Knudsen á.

Tá føðingardagar eru í flokkinum, verða næmingarnir við serligum tørvi bodnir við. Ongin setur spurnartekin við tað. Tað er ein sjálfvylgja. Og hóast tað ikki sæst so væl á teimum, so vita tey, ið kenna hesar næmingarnar, at teir fegnast hvørja einastu ferð um at vera ein natúrligur partur av hinum.

"Harafturat er onkur av næmingunum sera væl fyri fakliga t.d. í stóddfrøði," fegnast Harry Knudsen.

Í uppskotinum til náms-

ætlan í Runavíkar skúla nevna tey trý viðurskifti, sum óloysiliga hanga saman, skal virksemd eydnast: Tíð, samstarv og karmar. Afturat hesum nevnið Harry Knudsen fyra viðurskifti: Spegling, toleransa, opinleika og rúmligheit.

"Hetta eru grundleggjandi viðurskifti, sum skulu til fyri at framtíðin hjá hesum ungu skal eydnast. Hetta er tað, sum kann verða við til at geva teimum eitt gott lív," heldur hann.

Hey, Harry, hvussu gongur?

Eg fekk sjón fyri søgn. Ser-toymíð í Runavíkar skúla hevur verið við til at broytt lívið hjá hesum næmingunum nóg.

Vit eru á veg inn í Runavíkar skúla.

"Hatta eru tríggar av okkara næmingum, sum sita har beint innan fyri hurðina," sigur Harry Knudsen mær.

Tað er frikort. Vit lata hurðina upp, og har sita teir so fittir. Hyggja í eina bók ella Ipad. Okkurt soverðið.

"Hey, Harry, hvussu gongur", spyr ein teirra.

"Jú, jú, hjá mær gongur væl," svarar Harry Knudsen.

"Tað gongur eisini væl hjá mær," sigur hesin ungi.

Hann er bæði glaður og errin, tá hann sigur mær, at júst hasin næmingurin var ein, tú nærmast noyddist at halda fyrstu tíðina. Í dag ber hann seg at sum aðrir næmingar. Fegnast um stóðuna.



Inni á bókasavninum í Runavíkar kommunuskúla: Harry Knudsen, námsfrøðingur, í prát við Evi Mikkelsen, námsfrøðing, og Fríðu Johannesen, ergoterapeut

Mynd: Grækaris Djurhuus Magnussen

Vísir áhuga fyri hinum.

"Eg veit, at tað sjálvandi ikki eru øll børn við menningartarni ella serligum avbjóðingum, sum kunnu fara ígjøgnum eina soverðna skipan. Men nóg kunnu. Og fyri tey er tað gott. Tey kenna seg viðurkend. Samfelagsnyttan er eisini nóg stórri, um tú vilt. Tað er nóg kostnaðarmiklari at hava soverðin børn á stovni. Og so er hetta ein góður háttur at gera tey til ein natúrligan part av okkum," heldur Harry Knudsen.

Vit ganga runt í nýggja og væl útgjörda skúlanum. Her er ljóst og vinarligt. Her er serstovan, sum stuðlarnir kunnu taka seg aftur í saman við næminginum. Her fáa tey frið. Og her hava tey sítt eina pláss. Løtu seinni eru vit inni á stóra bóka-

savninum. Í einum stóli situr ein av næmingunum hjá ser-toyminum stillur og lesur. Ein annar spákar aftur og fram, tekur eina bók, blaðar upp og setur seg. Friðarligur. Ongin kann siga, at hetta eru næmingar, sum høvdu stórar trupulleikar at vera saman við øðrum fyri smáum fimm árum síðan.

Visualisering og konkretisering

Á bókasavninum hitta vit tveir av starvsfeløgnum hjá Harry Knudsen, Evi Mikkelsen, námsfrøðing, og Fríðu Johannesen, sum er ergoterapeutur. Í prátinum teirra millum kemur fram, at tá tey hava lítið at gera í tímunum, er tað tekin um, at næmingarnir hava tað gott. Tey tosa um mongu amboðini, tey brúka í arbeiðinum. Aftur

hoyri eg orðið "spegling", hetta at næmingar við menningartarni læra av hinum næmingunum.

"Vit hava eisini nýtt so nevnda viðurkenningsskipan. Eg veit, at øllum dáma ikki slíkt, men veruleikin er tann, at tað riggar. Fyrstu tíðina kundu vit siga, at um tú roknar í 10 minuttir, so skalt tú sleppa at spæla nintendo í 10 minuttir. Tað riggar, og tað er tað týðningarmesta," sigur Evi Mikkelsen.

"Tað hevur eisini verið rættiliga týðningarmikið at visualisera og konkretisera, serliga fyrstu tíðina. Vit hava nýtt myndir, t.d. hava vit havt eina mynd fyri frikort, eina fyri wc, eina fyri svimjing o.s.fr. Tað hevur týðning, at børnini skilja rammurnar, og at tær eru ítøkiligar, sigur Fríða Johannesen.

Næmingarnir hava eisini kontaktbók, sum teir altíð hava við sær. Á tann hátt kunnu øll fylgja við í, hvat teir gera, bæði í skúlanum, frítíðarskúlanum og aðrastaðni. Onkuntíð skriva foreldrin í bókina um, hvat næmingarnir hava gjørt í vikuskiftinum. Tá ber til at tosa við næmingin um tað.

"Í dag hava vit nakrar glaðar og væl nøgðar næmingar. Næmingar, sum trívast inni í einum vanligum skúlaflokki. Næmingar, sum hinir næmingarnir taka við í so mongum høpi, t.d. í føðingardagar og til tað, tey rópa vinarból. Vit kunnu bara fegnast um, at arbeiðið hevur givið so gott úrslit," siga tey trý, Fríða Johannesen, Evi Mikkelsen og Harry Knudsen.